

Quin paper tenen els avis i àvies en el dia a dia dels seus nets i netes?

**Tenen el paper principal de l'obra o bé tenen un paper secundari? Surten a totes les es-
cenes o només en una o dues. Participen també en preparar els decorats, el vestuari i
el maquillatge. Pensem-hi!** Per Sònia Díaz, sociòloga experta en envelliment actiu, sòcia
cofundadora de l'Associació SIENA i directora de l'àmbit de Gent Gran de la cooperativa
santcugatena Doble Via. Col·laboradora de l'entitat santcugatena Edbuilding.org

Ningú té cap dubte que el paper dels avis i àvies en l'educació i la socialització dels seus nets i netes és del tot beneficiosa. A més, resulta ser una relació beneficiosa en totes direccions: cap als avis i cap als nets. Els infants aprenen valors, reben coneixement i saviesa adquirida per l'experiència acumulada dels seus avis i àvies, tenen una relació amb una persona adulta amb unes "altres normes" i sovint aprenen sobre l'envelliment, la malaltia i la mort.

Els avis reviu etapes d'infantesa, tornen a jugar, se senten valorats i respectats, aporten espais de complicitat que només comparteixen amb els seus nets i netes. Veuen com les seves vides es revitalitzen i omplen hores del seu dia a dia amb activitats de joc, lleure... I alguna que d'altra obligació.

Tot i els aspectes beneficiosos d'aquesta relació, és important saber posar límits en les dues direccions per evitar situacions on es creuen certes línies vermelles en l'assignació dels rols de cadascú. Aquelles situacions en les quals alguns pares i mares es queixen d'avis i àvies que els desautoritzen en la presa d'algunes decisions i, a l'inrevés, alguns avis i àvies que es queixen de sentir-se "utilitzats".

Però són els protagonistes principals de la vida dels seus nets? Hi hem pensat?

Diversos motius expliquen els diferents models d'avi i àvia que tenim a

Foto: inezdelprado.com

“Els pares i mares decidim quan volem ser pares però ser avi i àvia no es decideix, per tant, ells han de tenir el paper que vulguin tenir i no pas el que els fills i filles els hi imposem”

la nostra societat: el canvi del tipus de família cap a unitats molt més petites i moltes d'elles reestructurades; persones grans molt més actives i apoderades; darrera situació de crisi econòmica, entre d'altres. Però avui en dia podem distingir tres models d'avis i àvies principals:

Els cuidadors/es: tenen cura dels seus nets i netes sempre que faci falta, no es qüestionen el perquè, ho fan perquè toca i els fa feliços perquè saben que ajuden als seus fills

i filles i alhora gaudeixen dels seus nets i netes.

Els esclaus/esclaves: tot i que els fa feliços tenir cura dels seus nets i netes, no poden decidir quan els tenen, no tenen temps per a ells mateixos ni per l'oci ni pel descans. Supleixen algunes funcions educatives dels pares i mares i pateixen situacions d'estrès, cansament, dolències físiques, etc.

Els/les que saben dir no: decideixen ells quan volen veure els seus nets i netes, pensen que ja han estat tota la vida amb horaris rígids a la feina i en la cura dels seus fills i que ara els toca gaudir. Si hi ha alguna emergència i no estan viatjant, poden comptar amb ells.

Quin paper tenen els nostres avis i àvies? Ja hi ha pensat? **■**